

Română

Imagini

Schloß Schönbrunn

Camera de lucru a împăratului Franz Joseph

Sălile somptuoase de la Etajul Nobil

Casa Habsburg a avut în acest loc o reședință de vară încă din secolul XVII. Aceasta a fost distrusă însă în anul 1683, în timpul celui de-al doilea asediu turcesc. După înfrângerea oștirii otomane, arhitectul stilului baroc, Johann Bernhard Fischer von Erlach, a primit de la Împăratul Leopold I sarcina de a construi un castel de vânătoare. O jumătate de secol mai târziu, Nicolaus Pacassi, arhitectul de curte al Împărătesei Maria Theresia, a primit comanda schimbării stilului arhitectural al Palatului Schönbrunn în stil rococo odată cu transformarea sa în reședința de vară oficială a Împărătesei. Aici își petrecea Maria Theresia lunile de vară alături de curtenii săi, al căror număr ajungea, orișicum, la 1.500 de persoane. Familia imperială a contribuit activ la amenajarea sălilor palatului, iar istoria acestuia rămâne vie până în zilele noastre și stă mărturie pentru stilul amenajării interioare și pentru viața de zi cu zi a Habsburgilor.

Dar și successorii Mariei Theresia și-au lăsat amprenta asupra acestui loc, mai cu seamă stră-strănepotul Împărătesei, Împăratul Franz Joseph, care s-a născut și a decedat aici în anul 1916, după o domnie de 68 de ani. Când ajungeți la etajul întâi, mergeți spre dreapta, în așa-numita „Cameră Os de Pește”.

Prin fereastra din partea stângă puteți arunca o privire în Marea Curte Imperială, care aparține Muzeului Copiilor, unde vizitatorii pot afla multe despre viața cotidiană la Curtea Imperială și pot experimenta direct câteva dintre aspectele ei.

Ușa deschisă din dreapta oferă o perspectivă asupra Camerei Ofițerilor de Serviciu. Sarcina principală a ofițerului de serviciu era aceea de a transmite imediat împăratului informațiile militare. În acest context se poate explica de ce această cameră se afla în imediata apropiere a monarhului.

Camera Gărzii

În acest spațiu stătea în post garda de corp a Împăratului Franz Joseph, care supraveghea intrarea în apartamentul împăratului. În partea dreaptă puteți observa soba din ceramică folosită la încălzirea palatului, care, la fel ca și celelalte sobe din castel, era încălzită printr-un coridor de încălzire situat în spatele acestor săli, pentru a nu deranja familia imperială și pentru a nu produce mizerie. Inițial, sobele au fost încălzite cu lemne, dar începând cu secolul XIX a fost introdusă o instalație de termoficare cu aer fierbinte care nu mai este în funcțiune din anul 1992.

Camera Biliardului

Această încăpere servea ca sală de așteptare înaintea audiențelor acordate de Franz Joseph, care acorda audiență de două ori pe săptămână. Masa de biliard a aparținut odinioară bunicului lui Franz Joseph, Împăratul Franz IVI, și aici își petreceau timpul liber cadrele militare.

Pe pereți puteți admira trei picturi mari, din care cea mijlocie reprezintă prima decernare a Ordinului Maria Theresia în anul 1758. Acest ordin fondat de Maria Theresia a reprezentat primul Ordin de Merit al Monarhiei și era considerat a fi una dintre cele mai înalte distincții ale Casei Imperiale. Picturile din stânga și din dreapta imortalizează jubileul centenar al fondării ordinului. Franz Joseph a oferit atunci atât un dineu somptuos în Galeria Mare și o recepție în Parcul Palatului.

Camera din lemn de nuc

Această cameră și-a primit numele de la lambrisajul prețios din lemn de nuc care provine, împreună cu decorațiunile aurite și cu mesele tip consolă din amenajarea originală în stil Rococo, din timpul Mariei Theresia. Candelabrul datează din secolul XIX.

Aici îi primea Franz Joseph pe cei veniți în audiență. Se obișnuia să se ceară o audiență în semn de recunoștință pentru o distincție, pentru depunerea unei petiții sau pentru a se prezenta după obținerea unei funcții oficiale. Audiențele durau de regulă câteva minute și se încheiau printr-o simplă înclinare a capului. Franz Joseph primea într-o singură după-amiază până la

o sută de persoane. Memoria împăratului era proverbială; el nu uita niciodată un nume sau o figură pe care a întâlnit-o cândva. Audiențele durau de regulă câteva minute și erau încheiate de împărat printr-o simplă închinare a capului.

Camera de lucru a Împăratului Franz Joseph
Camera 4
Franz Joseph urca pe tronul Imperiului Austriac la vârsta de numai 18 ani. Efortul zilnic pe care îl desfășura era enorm: ziua sa de lucru începea la ora 5 dimineața și se derula la masa de lucru pe care o puteți vedea în partea dreaptă. Aici studia documentele, i se servea micul dejun și masa de prânz. În fața acestei mese de lucru își petrecea viața primul funcționar al statului.

Împăratul nu punea mare preț pe amenajarea somptuoasă a încăperilor sale particulare. Se mulțumea cu tablourile personale, fotografiile familiei și cadourile copiilor și nepoților săi. Unul dintre cele două mari portrete îl prezintă pe Franz Joseph la vârsta de 33 de ani, iar celălalt, pe soția sa, Împărăteasa Elisabeth, cea care avea să capete o aură de-a dreptul mitologică sub numele de Sisi.

Dormitorul Împăratului Franz Joseph

Camera 5
Viața de zi cu zi a împăratului începea în dormitor și se derula după un plan bine stabilit. Ziuă începea chiar de la ora 4 dimineața, împăratul își făcea toaleta de dimineață cu apă rece înainte de rugăciune, pe care o rostea ca un credincios catolic exigent pe taburetul de rugăciune pe care îl vedeți în stânga patului. Patul metalic este o expresie a stilului de viață spartan al împăratului austriac. În acest pat s-a stins din viață Franz Joseph la vârsta de 86 de ani, după o domnie de 68 de ani, în anul 1916, în mijlocul haosului produs de Primul Război Mondial. Tabloul de pe șevalet îl reprezintă pe împărat pe patul de moarte. În decursul îndelungatei sale existențe, Împăratul Franz Joseph a suferit multe lovituri ale sortii: prima fiică, Sophie, a murit la vârsta de 2 ani, fratele împăratului, Maximilian, Împăratul Mexicului, a fost executat de revoluționari, apoi a urmat suicidul tragic al singurului său fiu, Rudolf, iar Împărăteasa Elisabeth a fost asasinată de un anarhist italian. La ieșirea din această cameră, în stânga, după ușă, se află toaleta imperială. Aceasta a fost construită “în stil englezesc” pentru Franz Joseph în anul 1899.

Următoarele trei camere mici aparțineau de apartamentul Împărătesei Elisabeth. În Cabinetul cu scară, folosit drept cameră de lucru, împărăteasa Elisabeth a scris numeroase scrisori, jurnale și poezii. De aici pornea o scară elicoidală spre încăperile private ale împărătesei, situate la parter. După căderea monarhiei, scara a fost îndepărtată.

Camera de toaletă era consacrată îngrijirii frumuseții împărătesei. Elisabeth a fost considerată una dintre cele mai frumoase femei ale timpului ei și era conștientă de acest lucru. Îngrijirea frumuseții și activitățile sportive pentru păstrarea siluetei suple defineau programul zilnic al împărătesei. Părul ei superb, lung până la pământ, necesita o îngrijire zilnică de mai multe ore.

Acum, vă rugăm să traversați aceste încăperi și veți ajunge în camera 9, dormitorul matrimonial al Împăratului Franz Joseph și al soției sale, Elisabeth.

Dormitorul Matrimonial Imperial

Camera 9
În anul 1854 Franz Joseph s-a căsătorit cu Elisabeth, verișoara sa în vârstă de aproape 16 ani. Cu ocazia nunții lor, această cameră a fost amenajată ca dormitor matrimonial. Franz Joseph și-a adorat soția întreaga viață. Dacă această afecțiune și-a găsit un ecou pe măsură, rămâne incert. Elisabeth a refuzat de la început să se supună vieții rigide de la Curte și a devenit în anii ce au urmat o femeie foarte sigură de sine. Ducea o viață independentă, întreprindea călătorii lungi, fiind doar rar de găsit în Viena. În luna septembrie a anului 1898, la vârsta de 61 de ani, a fost înjunghiată cu o pilă triunghiulară de anarhistul italian Luigi Luccheni la Geneva.

Salonul împărătesei

Camera 10
În Salonul de recepție a Împărătesei Elisabeth, atmosfera este dominată de lambriurile alb-aurii, de tapetele luminoase de mătase și de mobila luxoasă în stilul neorococo. Cadranul ceasului din fața oglinzii este inversat, astfel încât ora exactă să poată fi citită și din oglindă.

Portretele în pastel din secolul XVIII merită în mod special atenția dvs. pentru că reprezintă copiii Mariei Theresia, provenind de la artiști celebri, printre care pictorul genevez Liotard, pe care Maria Theresia îl prețuia în mod deosebit. În tabloul din stânga sobei este reprezentată cea mai mică dintre ficele Mariei Theresia, Marie-Antoinette, în costum de vânătoare. În anul 1770, la vârsta de 15 ani, se căsătorea cu viitorul rege francez, Ludovic al XVI-lea pentru a aplana rivalitățile dintre Bourboni și Habsburgi. Ea a fost ghilotinată în 1793, în timpul Revoluției Franceze.

Camera Mariei-Antoinette
Camera 11
Această încăpere servea familiei imperiale drept sufragerie. Dineurile de familie urmau ceremonialul strict al Curții, masa era întotdeauna decorată festiv, în centru erau așezate decorațiuni aurite, împodobite cu flori, cu fructe și cu dulciuri. La dineurile oficiale se serveau specialități franuzești, iar la mesele din cadrul familiei, Franz Joseph prefera preparatele specifice bucătăriei vieneze, precum șnițelul vienez, gulașul de vițel, rasolul de vită Tafelspitz sau faimoasele clătite Kaiserschmarren. Pentru ca bucatele să poată fi servite întotdeauna proaspete și calde, erau aduse de la bucătăria imperială în recipiente calde până în apartamentele corespunzătoare, apoi erau ținute la cald într-o cameră învecinată cu ajutorul arzătoarelor cu cărbune și mai târziu al celor cu gaz. Împăratul stătea în mijlocul mesei, iar în fața lui, când participa, stătea împărăteasa. Elisabeth postea des, pentru a-și menține silueta suplă și din acest motiv participa doar arareori la mesele de familie. Dineurile de familie începeau de regulă la ora 6 seara și cuprindeau de la 3 până la 6 feluri de mâncare.

Serviciul de pe această masă este împrumutat din “Galeria Mesei și Argintăriei Imperiale” a Hofburgului vienez, unde sunt expuse numeroase obiecte prețioase din porțelan și din argint. Acolo veți putea admira între altele tacâmurile de aur ale Mariei Theresia, serviciul personal al împărătesei Elisabeth și multe altele.

Camera Copiilor
Camera 12
Camera Copiilor este decorată cu portretele ficelor Mariei Theresia. Din motive politice, Maria Theresia și-a căsătorit cele mai multe dintre cele unsprezece fiice încă de la vârsta adolescenței. În partea stângă, lângă ușă, observați portretul Mariei Christine, fiica favorită a Mariei Theresia. Ea a fost singura căreia i s-a permis să se căsătorească din dragoste, cu Albert de Sachsen-Teschen, fondatorul muzeului Albertina. Aici puteți arunca o privire asupra unei băi instalate în anul 1917 pentru Zita, ultima împărăteasă a Austriei. Înainte de a pătrunde în următoarea încăpere, puteți vedea cabinetul pentru micul dejun. Aplicațiile sub formă de medalioane care decorează pereții au fost lucrate manual de Elisabeth Christine, mama Mariei Theresia.

Salonul Galben
Camera 14
Salonul Galben este prima încăpere din apartamentele de pe latura grădinii palatului. Aici puteți remarca pastelurile pictorului Liotard din Geneva care reprezintă în mod cât se poate de realist portretele unor copii de burghezi. Acestea contrastează puternic cu reprezentările portretelor copiilor Mariei Theresia, tipice Curții Imperiale, pe care le puteți admira, de exemplu, în următoarea încăpere.

Tot acolo veți vedea și un portret al Mariei Theresia ca Regină a Ungariei aparținând pictorului de curte Martin van Meytens.

Sala Oglinzilor
Camera 16
Sala Oglinzilor era folosită de Maria Theresia pentru festivitățile din cadrul familiei, între altele pentru concerte mai mici.

În anul 1762, Mozart, care avea pe atunci doar 6 ani, a susținut în această încăpere primul lui concert în fața împărătesei. După reprezentăție, tatăl compozitorului scrie cu mândrie: „Wolferl a sărit în brațele Majestății Sale, a îmbrățișat-o și a sărutat-o strașnic.”

Camera Rosa
Camera 17, 18, 19
Această cameră, împreună cu următoarele două, și-au primit numele după pictorul peisagist Joseph Rosa. Prima pictură, situată imediat în stânga ușii, reprezintă castelul Habichtsburg din cantonul elvețian Aargau, reședința de origine a Dinastiei de Habsburg.

Aici puteți admira portretul Împăratului Franz I. Stephan. El a fost ales și încoronat în 1745 la Frankfurt ca Împărat al Sfântului Imperiu German datorită abilităților politice ale soției lui, Maria Theresia. Maria Theresia conducea Țările Coroanei Habsburgice în vreme ce Franz Stephan, pe lângă îndatoririle de împărat, se dedica științelor naturale și finanțelor. Tabloul îl înfățișează alături de obiecte și piese de colecție care îi susțin interesele sale artistice, istorice și de științe naturale.

Galeria Mare și cea Mică
Camera 21, 22
Marea Galerie din centrul palatului a fost utilizată de către familia imperială pentru baluri, recepții și dinee oficiale. Cu o lungime de 40 de metri și o lățime de aproape zece metri, Galeria Mare a oferit spațiul ideal pentru festivitățile Curții Imperiale. Decorată cu oglinzi de cristal, cu ornamente aurite pe stucatură și cu fresce pe tavan, Galeria Mare reprezintă o operă de artă în stil Rococo în toată plenitudinea. Frescele sunt opera pictorului italian Gregorio Guglielmi și aduc un omagiu suprem domniei împărătesei Maria Theresia. În fresca din mijloc sunt reprezentați Franz Stephan și Maria Theresia, înconjurată de personificările virtuților unui domnitor și de figuri alegorice care reprezintă Țările Coroanei din monarhie. Cele două lustre sculptate din lemn și aurite erau decorate cu câte 70 de lumânări înainte de electrificarea palatului din anul 1901. De la dispariția monarhiei, Galeria Mare a fost utilizată pentru concerte; aici a avut loc și întâlnirea legendară dintre președinții Kennedy și Hrușciov din anul 1961.

Galeria Mică, din imediata apropiere este situată pe latura dinspre grădină. Aceasta era utilizată pentru celebrarea zilelor onomastice și de naștere, oferind o priveliște mirrifică asupra parcului palatului și a Gloriettei construite încă în timpul Mariei Theresia. După ultima restaurare, Galeria Mică și-a recăpătat culoarea albă strălucitoare din secolul al XIX-lea.

Cabinetul Chinezesc Rotund și cel Oval
Camera 23, 24
Pe ambele părți ale Galeriei Mici se află câte un cabinet chinezesc: în partea stângă, Cabinetul Oval, în partea dreaptă, Cabinetul Rotund. Maria Theresia prețuia în mod deosebit arta chinezească și japoneză care erau la modă în acea epocă. În ambele cabinete, în lambrisajul alb din lemn sunt intarsiate tăblițe chinezești lăcuite, iar din cadrul aurit al acestora se înalță mici console decorate cu porțelan albastru și alb. Remarcabile sunt și podelele din parchet cu intarsii lucrate cu mare artă. Ambele cabinete serveau drept camere de joc și de conferințe. În cabinetul chinezesc rotund se desfășurau conferințele secrete de stat și întrevederile dintre Maria Theresia și cancelarul ei de stat, principele Kaunitz.

Camera Caruselului

Camera Caruselului își datorează numele uneia dintre cele două picturi mari și anume cea din stânga. Aceasta reprezintă un carusel pentru doamne pe care Maria Theresia l-a organizat în anul 1743 la Școala de echitație de iarnă de la Hofburg pentru a celebra recucerirea orașului Praga în războiul de succesiune din Austria. În această școală de echitație de iarnă – Școala spaniolă de echitație de astăzi – mai au loc și în zilele noastre reprezentațiile renumiților cai lipițani. Și Maria Theresia este reprezentată în centrul picturii călărind pe un lipițan, în fața doamnelor de la Curte. În partea stângă puteți vedea portretul lui Karl al VI-lea, tatăl împărătesei, într-un fastuos veșmânt spaniol.

Sala Ceremoniilor
Camera 26

În timpul Mariei Theresia, în Sala Ceremoniilor se desfășurau ceremonii de anvergură mai mică, cu ocazia unor botezuri sau chiar a unor nunți. Seria de picturi care împodobesc această sală prezintă ceremoniile de curte cu ocazia căsătoriei lui Joseph, fiul cel mai mare al Mariei Theresia și moștenitorul

său, cu prințesa Isabella de Parma din dinastia Bourbon. În acest ciclu de picturi se regăsește și probabil cel mai cunoscut portret al împărătesei care o prezintă drept “prima doamnă a Europei”, într-o prețioasă rochie cu dantelă de Brabant.

Cea mai mare pictură din această serie înfățișează alaiul de nuntă al Isabellei cu o suită de 98 de trăsuri. Toți oaspeții prezenți – întreaga mare aristocrație a Europei – pot fi recunoscuți după blazoanele de pe trăsuri.

Aici ia sfârșit **Circuitul Imperial**.

Acum ați ajuns la ultima încăpere pe care o veți vizita în acest tur. Vă mulțumim pentru vizita dumneavoastră și ne-am bucura să vă putem întâlni din nou la colecțiile imperiale din depozitul de mobilier al Curții, la Muzeul de mobilier din Viena, la Apartamentele Imperiale cu Muzeul Sisi și la Galeria imperială de argintărie din Hofburgul vienez. Mai multe informații despre toate aceste muzee puteți afla de la punctul de informare.

Pentru continuarea circuitului **Grand Tour vă rugăm să prezentați aici biletul de intrare**.

Pe partea dreaptă este reprezentată masa imperială și supeul din sălile sumptuoase ale Hofburgului, iar pe partea opusă, nunta din Biserica Augustină și serenada de operă din Marea Sală a Redutelor din Hofburg. Picturile impresionează mai ales prin fidelitatea detaliilor din redarea clădirilor, persoanelor și veșmintelor acestora, ba și chiar și a tacâmurilor de pe mese.

Salonul Chinezesc Albastru

Camera 28
Salonul chinezesc albastru a fost decorat la începutul secolului al XIX-lea cu tapetele pe care le putem admira și azi. Tapetele sunt din hârtie de orez și au fost pictate manual în secolul al XVIII-lea. Aici vă aflați într-un loc cu o semnificație istorică deosebită: în această încăpere au avut loc tratativele care au dus, în data de 11 noiembrie 1918, la declarația de renunțare la guvernare a ultimului împărat, Karl I. În ziua imediat următoare a fost proclamată Republica Austria și astfel a luat sfârșit domnia de peste 600 de ani a Dinastiei de Habsburg. Karl nu vroia să abdice și din acest motiv familia sa a trebuit să aleagă în final calea exilului. Karl a decedat în 1922 la vârsta de doar 35 de ani pe insula Madeira; soția lui, Zita, a murit însă mult mai târziu, în 1989 și și-a găsit locul de veci ca ultima împărăteasă a Austriei în Cripta Imperială.

Camera Vieux-Laque

Camera 29
După moartea subită a iubitului său soț, Franz Stephan, în anul 1765, Maria Theresia a amenajat în camera Vieux-Laque o cameră comemorativă. În lambrisajul din lemn de nuc au fost intarsiate plăcuțe negre lăcuite provenite din Beijing, acestea fiind încadrate în rame aurite. De la moartea lui Franz Stephan, Maria Theresia nu a mai renunțat la purtarea veșmintelor de doliu. În cartea de rugăciuni a împărătesei s-a găsit după moartea acesteia un bilet pe care era notată cu precizie perioada fericită a căsniciei lor, ceea ce nu lasă loc de îndoială privind dragostea Împărătesei pentru soțul ei.

Pentru această cameră comemorativă Maria Theresia a comandat și trei picturi: în mijloc îl puteți vedea pe Franz I. Stephan pictat de Pompeo Batoni. Același pictor a pictat în anul 1769, la Roma, și tabloul dublu al lui Joseph al II-lea și al fratelui acestuia, Leopold. Pe masa din dreapta lui Joseph, se află un exemplar din „Esprit des lois” de Montesquieu, una dintre cele mai importante lucrări ale iluminismului. Toate năzuințele și reformele tânărului împărat au purtat amprenta ideilor iluminismului.

Camera Napoleon

Camera 30

Camera Napoleon amintește de împăratul francezilor, care a condus de aici, din fostul dormitor al Mariei Theresia, ambele ocupații ale Vienei, în anii 1805 și 1809. Căsătoria sa cu Marie Louise, fiica împăratului Franz II/I nepotul Mariei Theresia, în anul 1810 trebuia să pecetluiască pacea între cei doi monarhi. După căderea lui Napoleon, Marie Louise s-a întors pentru scurt timp la Curtea Imperială din Viena împreună cu fiul ei. Congresul de la Viena din 1814/1815 i-a acordat în final Ducatul Parma cu condiția să-I lase pe fiul ei, Ducele de Reichstadt, la Viena. Marile puteri europene intenționau să se asigure că micul „Prinț Franzi”, precum era numit la curte, fiul lui Napoleon, va rămâne nesemnificativ din punct de vedere politic și va crește izolat, la Curtea din Viena, sub tutela bunicului lui. Conform tradiției de familie a învățat și el o meserie artizanală ca orice membru de parte bărbătească al familiei de Habsburg. Pictura pe care o priviți îl prezintă ca mic grădinar. S-a stins din viață din cauza unei afecțiuni pulmonare, în 1832, la vârsta de numai 21 de ani. Bustul îl arată pe patul de moarte, iar pe masa de tip consolă vedeți animalul lui de companie preferat, o ciocârlie moțată.

În camera următoare, **cea de porțelan** (camera 31), ne întoarcem din nou în timpul Mariei Theresia, care a utilizat această mică încăpere drept cameră de joc și de lucru. Structura din lemn sculptat, care imită porțelanul și este pictată în albastru și alb îmbracă întreaga încăpere până la tavan. În aceasta sunt integrate în total 213 desene în tuș efectuate de Franz Stephan și de câțiva dintre copiii lui. Unul dintre acești copii, Marie Christine, apare și într-un portret-medalion. A fost declarată fiica favorită a împărătesei și a fost singura căreia i s-a permis să-și lege destinul de bărbatul pe care îl iubea - ducele Albert de Sachsen-Teschen.

Camera Milioanelor

Camera 32

Acum vă aflați în una dintre cele mai prețioase încăperi ale palatului, în așa-numita cameră a milioanelor. Își datorează numele lambrisajului dintr-un lemn de trandafir deosebit de rar în care sunt intarsiate miniaturi indo-persane. Miniaturile prezintă scene din viața particulară și din viața curților mogulilor din India secolelor XVI și XVII și au fost tăiate de membrii familiei imperiale, iar din bucățile rezultate au fost compuse prin tehnica colajului imagini noi. Camera milioanelor este un exemplu elocvent pentru atitudinea ludică tipică epocii barocului în care erau gustate iluziile optice: pe ambele părți ale camerei au fost montate oglinzi de cristal care se reflectă una în cealaltă și creează astfel iluzia unui spațiu infinit.

Salonul Goblenurilor

Camera 33

Atât pereții acestei încăperi, cât și fotoliile sunt decorate cu tapițerii de Bruxelles din secolul al XVIII-lea. Pe tapițeriile de pe pereți sunt reprezentate scene din târguri și din porturi, fotoliile sunt îmbrăcate în tapițerii care prezintă cele douăsprezece luni ale anului.

Următoarea încăpere, **camera de lucru a arhiducesei Sophie** (camera 34) a făcut parte din apartamentul în care au locuit în secolul al XIX-lea părinții lui Franz Joseph, arhiducele Franz Karl și arhiducesa Sophie. Ambițioasa mamă Sophie nu numai că și-a urmărit energic și cu succes obiectivul de a-și vedea fiul pe tronul Habsburgilor, ci a fost și cel mai important consilier în chestiuni politice. Contemporanii au considerat-o „singurul bărbat de la Curtea vieneză”. Relația foarte tensionată cu nora sa, care îi era de fapt și nepoată, împărăteasa Elisabeth, a contribuit semnificativ la faptul că Sisi n-a reușit să se simtă niciodată confortabil la Curtea vieneză. Elisabeth se plângea adeseori că soacra ei o controla permanent și că îi îngrădea personalitatea.

Salonul roșu

Camera 35

Portretele pe care le puteți admira aici reprezintă împărații începând cu sfârșitul secolului al XVIII-lea: Leopold II, fiul Mariei Theresia care i-a urmat la tron lui Joseph al II-lea, iar lângă el îl puteți vedea pe fiul lui, Franz, ultimul împărat al Sfântului Imperiu Roman. Din cauza războaielor napoleoniene, Franz s-a văzut obligat să dizolve Sfântul Imperiu Roman în anul 1806 și să proclame Imperiul Austriac. Franz al II-lea a devenit astfel primul Împărat al Austriei, Franz I. În spiritul tradiției Habsburgice, și-a căsătorit prima fiică, Marie Louise cu Napoleon, iar pe cea de-a doua fiică, Leopoldine, cu Împăratul Braziliei, al cărui portret îl puteți vedea pe șevalet.

Celelalte portrete îl reprezintă pe Împăratul Ferdinand cu soția lui, Maria Anna. Ferdinand a fost cel mai mare fiu al Împăratului Franz și poporul l-a numit cu tandrețe „Ferdinand cel Bland”. Era epileptic și nepotrivit pentru a domni. Adevăratul conducător al Monarhiei Austriece a fost în această epocă cancelarul Metternich, denumit și „vizitiul Europei” pentru modul lui de a influența cu multă iscusință și diplomație politica Europei.

Camera Bogată

Camera 37

Așa-numita „Cameră Bogată” își datorează numele singurului pat de paradă păstrat la Curtea vieneză. A fost terminat în vremea cununiei Mariei Theresia și s-a aflat inițial în apartamentul particular al Mariei Theresia din Hofburgul vienez. Din acest pat somptuos din catifea roșie cu broderie extrem de prețioasă din fire de aur și argint fac parte și elemente din fostul lambrisaj, decorate cu un filigran arhitectural.

Camera de lucru a lui Franz Karl

Camera 38

În această încăpere și în salonul alăturat a locuit în secolul al XIX-lea arhiducele Franz Karl, tatăl lui Franz Joseph. Picturile ne întorc în timp în vremea Mariei Theresia. Renumitul portret de familie pictat de Martin von Meytens îl reprezintă pe împăratul Franz I. Stephan și pe Maria Theresia înconjurați de mulțimea copiilor lor. Perechea imperială a avut 16 copii, unsprezece fiice și cinci fii, dintre care numai unsprezece au ajuns la vârsta majoratului. Nu se regăesc în pictură doi copii născuți mai târziu și trei care au decedat anterior. Una dintre cele mai importante sarcini ale familiei imperiale era să aducă pe lume cât se poate de mulți moștenitori ai tronului și să asigure astfel continuitatea dinastiei. Pe partea opusă portretului de familie se găesc picturile doamnelor care au jucat un rol important în viața Mariei Theresia: pe partea dreaptă a oglinzii o putem vedea pe mama ei, Elisabeth Christine, în partea stângă a acesteia portretul contesei Fuchs care fusese mai întâi guvernanta și pe urmă confidenta apropiată a împărătesei. În semn de recunoștință, Maria Theresia a dispus înhumarea ei în Cripta Capucinilor. Contesa Fuchs este singura persoană înhumată aici fără a fi un membru al familiei de Habsburg.

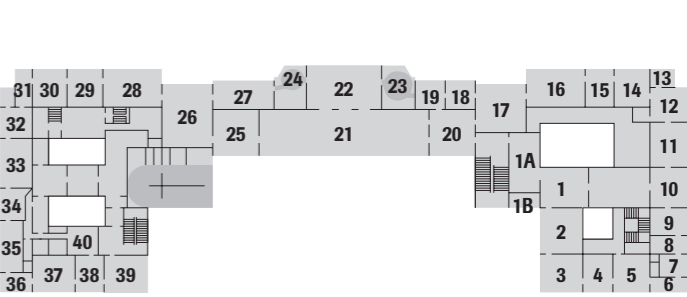
Camera Vânătorii

Camera 40

Habsburgii au fost vânători pasionați și astfel erau și părinții Mariei Theresia, Karl al VI-lea și soția sa, Elisabeth Christine pictați în costum de vânătoare și între ei îl vedeți pe Franz Stephan, viitorul soț al Mariei Theresia, la vârsta copilăriei. Și Franz Joseph este cunoscut pentru pasiunea sa pentru vânătoare: încă din copilărie obișnuia să vâneze vrăbii și porumbei în parcul Schönbrunn. Unul din tablouri arată în fundal Palatul Schönbrunn, așa cum a fost ridicat de Johann Bernhard Fischer von Erlach, drept castel de vânătoare în stil baroc.

Vă mulțumim pentru vizita dumneavoastră și ne-am bucura să vă putem întâlni din nou la depozitul de mobilier al Curții, la Muzeul de mobilier din Viena unde se găsește marea colecție a mobilelor imperiale cu precădere în stil Biedermaier. Vă recomandăm să vizitați Hofburgul vienez cu Apartamentele Imperiale, Muzeul Sisi și Galeria imperială de argintărie. Mai multe informații despre toate aceste muzee puteți afla de la punctul de informare.

Planul primului etaj al clădirii principale

1	Camera Gărzii
1A	Camera Os de Pește
1B	Camera Ofițerilor de Servicu
2	Camera Biliardului
3	Camera din lemn de nuc
4	Camera de lucru a Împăratului Franz Joseph
5	Dormitorul Împăratului Franz Joseph
6	Cabinetul cu terasă din aripa de vest
7	Cabinetul cu scară
8	Camera de toaletă
9	Dormitorul Matrimonial Imperial
10	Salonul Împărătesei
11	Camera Mariei Antoinette
12	Camera Copiilor
13	Cabinetul pentru micul dejun
14	Salonul Galben
15	Camera cu balcon
16	Sala Oglinzilor
17	Camera mare Rosa
18	A doua camera mică Rosa
19	Prima cameră mică Rosa
20	Camera Felinarelor
21	Galeria Mare
22	Galeria Mică
23	Cabinetul Chinezesc Rotund
24	Cabinetul Chinezesc Oval
25	Camera Caruselului
26	Sala Ceremoniilo
27	Camera Cailor
28	Salonul Chinezesc Albastru
29	Camera Vieux-Laque
30	Camera Napoleon
31	Camera Porțelanurilor
32	Camera Milioanelor
33	Salonul Goblenurilor
34	Camera de lucru a Arhiducesei Sophie
35	Salonul Roșu
36	Cabinetul terasei estice
37	Camera Bogată
38	Camera de lucru a lui Franz Karl
39	Salonul lui Franz Karl
40	Camera Vânătorii

